

DELTAALISTY

Baumax C.M. Colours

I DO IT MY WAY

Protikrut duhový - lat. Recircuit multicolor

Vědci objevili v daleké amazonii nový fascinující živočišný druh.
Protikrut duhový, latinsky: Recircuit multicolor.
Na první pohled vypadá jako běžný šnek akorát je trošku víc barevný,
ale na pohled druhý něco nesedí.
Protikrut duhový na rozdíl od českých „šneků“
má ulitu zatočenou v protisměru.
A co se barvy týče, jeho ulita ve světle barevně opalizuje.

Víš co to je víkend?

No, jasně dva volný dny

Jo právě..... DVA dny v kuse

No a tím chceš říct?

Tím chci říct že co mám pracovní víkendy a mám volno v týdnu tak mam volno třeba ve čtvrtek a v pondělí a mezi tím pracuji. A už mě fakt chybí víkend, dva dny v kuse.

Tenhle víkend má Angee narozky, tak si to musím nějak zařídit abych tam nechyběl.

A příští víkend mám konečně volno, to je ta moje odložená oslava narozek

Tobě chybí víc věcí než ten víkend, třeba holka, pochopení, často i uznání za dobrou práci za pěkněj obsah deltalistů a tak podobně. Jo a víš na co jsem přišel?

Na co?

Vím proč se předvádíš, proč děláš všechny ty divný věci.

No?

Chceš upozornit lidi že žiješ. Aby si tě začal už konečně někdo věnovat. Já tě chápu.

V čem mě ty můžeš chápat?

Je ti čtyřadvacet, podle tvejh kamarádek jsi pěkněj a zajímavěj kluk a přesto holka nikde.

Co tím chceš říct?

Sedíš tady u počítače je lehce před třiadvacátou hodinou, popíjíš druhýho lahváče, dovoluji si udělat reklamu Primátor šesnácka.

A tím myslíš?

Znám tě dost na to abych věděl co se ti teď honí v hlavě.

Jo Když potkám holku, tak si ze mě vždycky udělá kámošku.

Vždyť se ti to líbilo?

To jo, ve svý podstatě to je ŠÍLENĚ NÁDHERNÝ, Ale má to jednu chybu, Kamarádky to je sice nádherný, ale já chci mít na 100% holku kterou bych miloval a ona (když to dobře půjde) mě. Jinak, bejt jako kámoška se mě líbí, dámský jízdy a vědět o klukách něco navíc.

Jseš prostě Honza a Honzou zůstaneš.

Obsah

Aby byla taky jednou trochu změna,
tak dnes nebudu dělat obsah.

Hledejte si sami,
je tady hodně (alespoň pro mě)
zajímavých věcí.

V rámci náhodných pokusů na sobě jsem opakovaným zkoumáním jednoho nejprve zcela neočekávaného jevu došel k jistému výsledku, jehož pravost jsem si několikrát ověřil.

V rámci jedné z několika mých úchylek je obliba v lakování si nehtů. Je nesmírně zajímavé, že malíčky si mohu nalakovat jakýmkoliv lakem a pořád se mě to líbí, to však neplatí pro palce. Po nalakování palců si musím být stoprocentně jistý, že v době pobytu v hospě nebudu používat mužský mozek. Jinak na sobě mohu pozorovat jev, kdy se snažím si palce zakrývat a jsou mě stavem nalakovanosti nepříjemné. Kdyžto jsou-li nalakované jen malíčky, líbí se mě to i když jsem ryze v mužské náladě.

Z toho vyplývá skutečnost, že v malíčkách sídlí ženská energie a naopak v palcích mužská. A myšlenku potvrzuje fakt, že muži častěji nosí prsteny na ukazováčku či prostředníčku, naopak ženy si prstýnky zdobí spíše prsteníčky a malíčky. Samozřejmě jsou i výjimky. Muži nosící prsteny blíže k malíčku mají z větší části ženskou duši a ženy zdobící si víc prsty směrem k palci jsou více praktické a mají tím pádem část duše mužské.

Bylo by dobré uskutečnit pokus při kterém by se jedné skupině mužů nalakovaly palce a druhé malíčky. Takto provedené zkoumání by mojí teorii potvrdilo či vyvrátilo.

Operátor: Kam je zapojený ten kabel?

Zákazník: Jak to myslíte?

Operátor: Když půjdete po tom kabelu, kam dojdete?

Zákazník: Asi k vám na ústřednu do Brna.

Operátor: Vy jste přímo zřizovatel té linky?

Zákazník(cca 80let): Jak to myslíte?

Operátor: Na koho je ta linka psaná.

Zákazník: Jako kdo tu je?

Operátor: Hmm, dejme tomu.

Zákazník: Já a můj pes.

Operátor: Ale já bych potřeboval jméno.

Zákazník: Ťapina.

Zákazník: Já mám modem Aethra.

Operátor: Tenhle typ modemu má na sobě tři kontrolky. Jak teď svítí?

Zákazník: Svítí obě dvě.

Operátor: Vypojte z počítače USB kabel od modemu a nechte tam jenom ten síťový.

Zákazník: Jo, tak už ho mám vypojenej. Co teď?

Operátor: Teď napište do té lišty nějakou adresu.

Zákazník: To nejde.

Operátor: Jak to myslíte?

Zákazník: Píšu a nic se neděje!

Operátor: Vidíte na klávesnici tlačítko Num Lock?

Zákazník: Jo, už ho vidím.

Operátor: Mačkejte ho co nejrychleji za sebou, bliká na klávesnici něco?

Zákazník: Nic nebliká.

Operátor: Tak zapojte klávesnici zpátky do počítače.

Zapálení rituálního ohně při potlachu C.M.

Slova, která se pronášejí u zapalování ohně. (V závorkách je výslovnost)

Při tvoření vět jsem se nechal inspirovat slovy ze skautského zapalování slavnostního ohně. Na rozdíl od skautů, kteří mají čtyři lidi, já jsem na severní světovou stranu umístil kámen, symbol pevnosti spojení.

Východ „chlapec“

„Sviť nám ohni posvátný do temnot, aby naše myšlenky byly jasné.“

„Zavox wů íno, dizmůxó pi, sehí uro huše, wošégo riji luše“

(Zavó wůjno dymůxó, pisehý uro huše, wošég ryji luše)

Jih „dívka“

„Ať vzpomínka na večer u tebe strávený, nám v srdci nikdy nevyhasne.“

„Ux zdiwógu hu mečeb, a xesme gamůmé, hůw m sgámo, hospo hezavóše“

(Ux zdivogů hu mečeb a xesme gemům hůw m´sgámo, hospo hezavóše)

Západ „chlapec“

„Spoj nás svou září v bratrský kruh, který překoná všechny překážky.“

„Sdil ús smia zugámo, zav bixnebs gbá gzébó, bjegíá mšesno bjegůsgo“

(Sdil ús, smia zugámo, zav bixněps gbá gzébo bjégja mšesno gjebůzgo)

Sever „kámen“

Na severní stranu se položí velký kámen, který symbolizuje pevnost spojení

Po odříkání posledního přání všichni tři společně zapálí oheň

Vodní dýmka versus retko

Látka	Obsah v dýmce	Obsah v cigaretě	Skupina
Nikotin [mg]	2,25	0,1 - 2,5	-
Dehet [mg]	242	1-35	-
Benzopyren [ng]	52	20 - 40	2a
Arsen [ng]	165	40 - 120	1
Berylium [ng]	65	300	1
Nikl [ng]	990	<600	2b*
Kobalt [ng]	70	0,13 - 0,2	2b
Chrom [ng]	1340	4 - 70	1
Olovo [ng]	6870	34 - 85	2b
Rtuť [ng]	nezjištěna	32 - 95	3

Skupiny:

- 1** látka **je** pro lidský organismus karcinogenní
- 2a** látka je **pravděpodobně** pro lidský organismus karcinogenní
- 2b** látka **by mohla být** pro lidský organismus karcinogenní
- 3** látka **není zařaditelná** mezi karcinogeny

Zde aspoň nějaké rady pro bezpečnější kouření dýmek

- Raději používejte přírodního uhlí namísto komerčního rychlo zápalného.
- Čas od času, foukněte dovnitř a zbavte se kouře.
- Zkuste nevedechovat hluboce.
- Používejte filtry na hadici, které redukují dehet.
- Delší hadice je lepší.
- Nekuřte vodní dýmku, až na doraz.
- Vyměňujte vodu tak často, jak je to jen možné.
- Změňte pH (kyselost) vody, např. pár kapkami citrónu, aby zadržovala co nejvíc nikotinu.

Co z toho všeho tedy vlastně vyplývá? Především to, že kouření vodní dýmky není až zas tak neškodná zábava, jak si mnozí lidé myslí, a že může způsobovat trvalé zdravotní následky, stejně jako kouření cigaret. Ve prospěch dýmek ovšem hovoří to, že jich člověk nemůže vykouřit tolik, jako cigaret, a také to, že bývají často kouřeny ve více lidech, takže se obsah jednotlivých látek dělí jejich počtem. Další výhodou dýmek by mohlo být to, že maximální teplota při kouření dosahuje přibližně 450°C (v oblasti hliníkové folie), zatímco u cigaret bylo naměřeno až 900°C. Dá se tedy předpokládat, že větší část kouřových kondenzátů (v případě dýmek) vzniká prostou destilací, nikoliv pyrolýzou (tepelným rozkladem) a spalováním. Výzkumy tabákových kondenzátů vzniklých tepelným rozkladem ukazují, že tvorba nádorů a četnost vzniku mutagenů stoupá zároveň s teplotou pyrolýzy.

Víš co je blbý?
Z tebe často vyleze blbá věc, tak povidej.
Ale je to fakt blbý.
No, říkej!
Když jsem byl teď na Deltě s Deltalistama, tak jsem se trochu nepochopil....
A dál.
Nepoznával jsem se
Víš že normálně, když jedním s holkou jsem nervozní jaxvině.
Nebo se vůbec k rozhovoru ani nedostanu.
A tím chceš říct?
Když jsem rozdával Deltalisty, tak jsem zase dělal šou a předváděl jsem se.
Předvádíš se normálně, lakuješ si nehty a maluješ se, děláš ze sebe teplýho a tak dál
Ale né já jsem se předváděl před holkama.
Co?
Nahore před Jirkovou kanceláří seděly nějaký holčiny a já jsem k nim normálně přišel
a takovým tím hlasem strejdy z dědiny jsem ses nima porozprávával.
Když tak mluvíš normálně
Jo, ale to musím mít v sobě nějaké to pivko
A když jsem byl dole, potkal jsem nějakou prvandu, vcelku kočka. Nahlížel jsem do nějaký třídy a ona
mě povedala „ty máš třídu vedle“ říkal jsem si „Já mám třídu nahore, ale už jsem v ní nějaký ten pátek
nebyl“
A?
V tu chvíli jsem byl takovej moc upřímněj a ty dvě sekundy, co jsem na ní zíral, jsem si říkal dopřic
ta je pěkná. A byl jsem tak rozjetej, že kdyby neřekla tu větu tak bych asi...
Jo, chápu.
Dík.
Tak se stav na Deltě v pátek, třeba budeš tase dobře rozjetej.
Jo to bych mohl, to si užiju.
A víš že celou sobotu a neděli jseš v práci?

Dívčí oči před polibkem

Kdokoliv kdo někdy dával pusu holce,
kterou miloval ví, že holky říkají
„zavři oči když se se mnou líbáš“.
To proto, aby kluk neviděl tajemství její duše,
nebo jejího srdce chcete-li.
Holka má totiž ve tváři celý svůj život svojí touhu
v ten okamžik co prožívá něco tak jedinečného
jako je jedna sladká pusa s klukem kterého miluje.

Občas na Karlovině projedu kolem dvou spolujdoucích duší
co v obětí čekají na....

Pohledy které na sebe směřují jsou plné koncentrovaného
očekávání a hřejivého pocitu, myslím že láska se to nazývá.
Vždy z nich vyzařuje kosmická energie života.

Jsou jak oheň, ale s tím že oheň potřebuje vzduch aby hořel a oni jen sebe.
Tu energii kterou oni kolem sebe šíří, vnímavější člověk by ji určitě zaznamenal,
stačí jen být na stejné náladové vlně, čímž se otevře brána pro předávání energie
od někoho kdo ji má nadbytek, někomu kdo jí potřebuje.
Stačí jim poté v duchu srdcem poděkovat, oni se pak láskou ještě více rozzáří.

Žihadlo sršně obsahuje mnohonásobně méně jedu než žihadlo včely

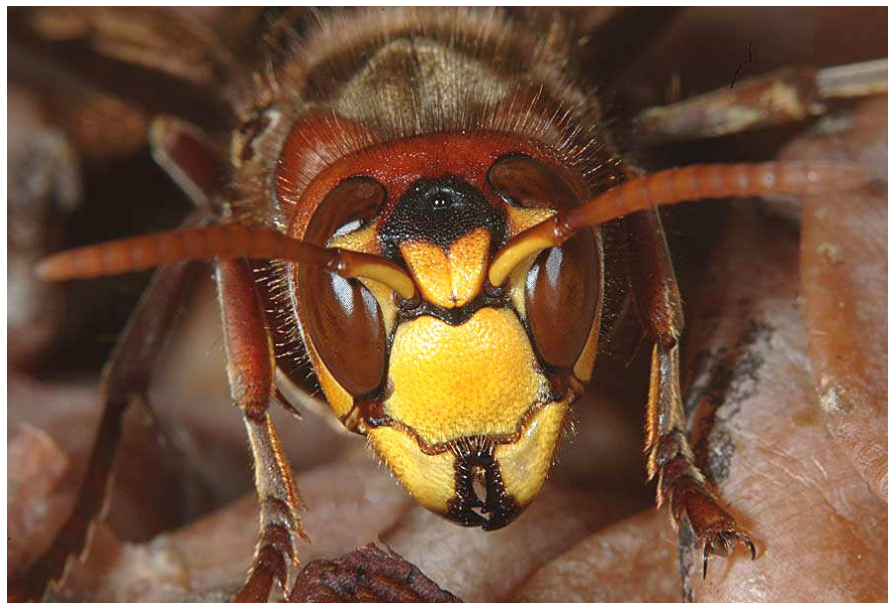
Podle výzkumů má včela pětkrát až padesátkrát víc jedu než sršeň obecná.

Traduje se, že sedm sršních žihadel zabije koně a tři stačí na člověka.

Znalci však tvrdí, že je to nesmysl.

Sršeň obecná je ve skutečnosti mírumilovná a prakticky neškodná.

Většina obav z tohoto hmyzu pramení z jeho velikosti a hlasitého bzučení. Podle výzkumů však má pracovitá včela pětkrát až padesátkrát víc jedu než její velká příbuzná, sršeň obecná (latinsky *Vespa crabro*). Smrtelnou dávku pro člověka tedy neobsahují tři, ale několik tisíc jejích žihadel.

Opravdu nebezpečné může být sršní bodnutí pro lidi trpící alergií. Pokud k nim nepatříme, nemusíme při setkání se sršní propadat panice.

Navíc je na rozdíl od menší divoce žijící příbuzné, vosy obecné, mnohem inteligentnější. Sršeň člověka respektuje zhruba jako sobě rovného. Budeme-li ji v klidu pozorovat, zjistíme, že se vůči nám chová podle principu žít a nechat žít.

Přesto není moudré přibližovat se k objektu jejího zájmu na méně než zhruba půl metru. Pak s podrážděným a znechuceným bzučením odletí. Obyvatelky sršního hnízda obzvlášť nemají rády prudké otřesy kolem svého domova, manipulaci u výletového otvoru a přehrazení příletové dráhy.

Zakladatelkou sršní kolonie je královna, kterou můžeme potkat od poloviny dubna. Na ní záleží vývoj celého společenství. Sama začíná na jaře budovat základ budoucího hnízda.

Kusadly nastrohá kousky dřeva a smísí je se slinami. Ze vzniklé papírové hmoty buduje základ obalu i první vnitřní buňky. Naklade do nich vajíčka, z nichž se líhnou larvy. Protože je ale hnízdo stavěno odshora dolů, královna je musí k vnitřku komůrek přilepit zvláštní lepkavou hmotou, aby jí budoucí generace nevypadla na zem.

Své první potomky piplá sama tak dlouho, dokud se nevylíhnou první dělnice, jež převezmou péči o hnízdo i potravu za ni.

Od poloviny července do počátku října poletují v okolí hnízda dělnice a každá nás dokáže denně zbavit až pěti kusů much a jiného obtížného hmyzu, jímž krmí potomstvo. Navíc ve velmi teplých dnech nosí do hnízda vodu, kterou zvlhčují vnitřní prostory, a máváním křídel napomáhají lepšímu proudění vzduchu ve svém obydlí.

V sršním hnízdě bývá zpravidla několik set dělnic. Jen zhruba 50 až 80 ale vylétá ven za potravou. Teprve v září vylétají jedinci, kteří mají zajistit pokračování rodu. Oplozené samičky si ukládají pohlavní buňky do zvláštní schránky, z níž se uvolňují až příští jaro při kladení vajíček.

Tyto budoucí královny také jako jediné přežívají v úkrytech zimu, zatímco původní kolonie na podzim zanikne. Na rozdíl od včel totiž sršni nedokážou nashromáždit dostatečnou zásobu potravy k přežití.

Největší evropská vosa se živí především mouchami a sladkými ovocnými šťávami. Rozhodně se ale nevrhá na koláč, který držíme v ruce, ani se nesnaží spáchat sebevraždu v půllitru piva. Je zvědavá, protože jejím hlavním úkolem je shánění potravy.

Když na nás náhodou usedne, snaží se zjistit, zda náhodou nejsme k jídlu. Člověk je však pro ni v tomto směru naprosto nezajímavý, a tak během pár vteřin poklidně odletí. Musíme jí ovšem dopřát klid, nemávat kolem sebe rukama, nevřískat a nevyrážet na zběsilý útěk. Mnohonásobné sršní bodnutí může způsobit otoky, případně jiné potíže. Zvláště nebezpečné může být bodnutí do jazyka či jícnu. Na rozdíl od jiného bodavého hmyzu je však u sršně pravděpodobnost takového útoku mnohem menší, protože se nám necpou do talíře.

Pruhovaná letadélka hmyzu však mají ještě další schopnost, o níž většinou nevíme: dokážou jed vystříkovat až na vzdálenost 40 centimetrů. Pokud se nám dostane do očí, působí jako účinný slzný plyn. Zasažení jedem může někdy vyvolat i zimnici a třesavku, které ale zpravidla během půl hodiny odezní.

.....

Jede chlápek v novém Volvo XC90 T6 s plnou výbavou, nadupaný elektronikou. Zastaví na červenou na křižovatce, stojí, čeká na zelenou, rozsvítí se oranžová, a v tu chvíli KŘŘAAACHHHH!!! Zezadu do něj vrazí trabant. S volvem to jen téměř neznatelně zakývá, chvílku se nic neděje a potom se na palubním počítači objeví hláška: "Bylo zjištěno nové zařízení, instalují se ovladače."

Zemře programátor a dostane se do pekla. Po týdnu Lucifer volá Bohovi: Co za blázna si mi sem poslal? Zničil mi všechny kotle, poškrtil všechny čerty a už tři dni bezhlavě běhá po všech chodbách pekla a řve: "Kde je vstup do 2. levelu"

Kdysi se firma IBM rozhodla nechat na zkoušku vyrábět některé mikrosoučástky v Japonsku. V zadání byla mj. klauzule, že se tolerují tři chybné součástky z 10 000. S první dodávkou přišel následující průvodní dopis: „My Japonci těžko chápeme vaše americké obchodní praktiky. Přesto jsme podle smlouvy zvláště vyrobili ke každým 10 tisícům součástek tři vadné a přidali jsme je do dodávky. Doufáme, že s nimi budete spokojeni“.

Včera cestou z hospody jsme si s kamarádem hráli na Microsoft, já jsem byl Windows a pořád jsem padal a on byl Servis Pack a snažil se mi zvyšovat stabilitu.

1. Jedna lidská buňka obsahuje 75 MB genetických informací.
2. Jedna spermie tedy 37,5 MB.
3. V jednom mililitru spermatu je 100 milionu spermií.
4. Při ejakulaci trávající v průměru 5 sekund se uvolní asi 2,25 ml spermatu.
5. Výpočtem zjistíme, že datová propustnost mužského penisu je $(37,5M \times 100M \times 2,25) / 5 = 1687,5$ Terabajtu za sekundu.
6. Ve výsledku máme, že ženské vajíčko je schopno odolávat DDoS útokům o objemu více než 1,5 Petabajtu za vteřinu a přitom propustí jen jediný datový paket. Tím pádem je to nejrobustnější hardwarový firewall na světě.
7. Ale tenhle jeden paket, který propustí, vám shodí celý system na 9 měsíců.

Feminismus

Jedna feministka přijela do Kuvajtu a byla pobouřena, že jde nejdříve muž a deset metrů za ním jde žena. Po válce tam přijela znovu a byla z dosavadní situace nadšená. Ptala se: " To je neskutečné co jste za tu dobu dokázaly. Co zapříčinilo to, že nyní jde žena a za ní teprve muž?" Nějaká žena jí odpoví: "nášlapný miny."

Rozhovor šéfredaktora Deltalistů a zakladatele Canalmenů

1. Co pro Vás znamená Canalmen
Blbá otázka, nemáte tam jinou?
2. Co pro Vás znamená C. M.
No dobře, je to sen, nebo záliba? Lidi mě často říkaj, že to je kravina co já dělám.
Koukněte se, Tolkien taky vymyslel pár jinejch řečí, třeba Elfštinu.
Vysmíval se mu někdo, že dělá kraviny?
3. A pro Vás je C.M. záliba nebo sen?
Včera mě napadla taková pěkná hláška.

Víš jaký je rozdíl mezi snem a zálibou?
Záliba je sen promítnutý do reality.
Neexistujou věci co by neměly žádný význam,
ale jsou lidi co je neuměj dobře prodat.

To třeba odráží toho Tolkiena.
4. Takže si myslíte, že se bude někdy Cankodem mluvit?
To ne, ale budou určitě nějakí lidé, kteří ho budou používat jako klubovou hantýrku.
Jo a když jsme u raQáku (jiná grafická podoba Cankodu),
tak se s ním dobře píšou taháky. Zeptejte se mého učitele na češtinu.
5. A co T.P.J. Canalmen, kam se ztratili?
Tajná průzkumná jednotka Canalmen? Vůně mládí. To jsem byl ještě nevybouřenej
a říkal jsem si velitel. Těď, když mě tak někdo řekne, nemám dobrej pocit.
Lidi v C.M. maj bejt rovnocení. Ještě snesu, když mě někdo řekne zakladatel,
to je pravda a zní to lépe.
6. Jak pokračuje vývoj lexikonu Cankodu?
Jde to celkem dobře, už je vydán papírově i internetovou verzí (příloha 5,76).
Ale jelikož je to vydání první, tak je ještě plný much (musca domestica).
Takže nehledejte chyby jakéhokoliv typu, v další verzi je určitě minimalizují.
7. Poslední otázka. Něco o Projektu C. M. Colours.
Jsou přezky na pásek bílá edice, připravuji další (červenou) pro rok 2009.
Budou trička. Já vím, ty slibuji už hodně dlouho, ale nějak se to vždy sekne.
V plánech je hodně kravin, ale to se ukáže až časem.

Děkuji za rozhovor.

Snágama pija

Proč jsou plyšáci nenahraditelní?

Protože jsou měkoučcí, voňaví a dávají malým človíčkům pocit bezpečí. Třeba ve chvíli, když máma není nablízku, nebo jsou v neznámém prostředí.

Zpravidla v batolecím období, tedy mezi druhým a třetím rokem, si dítě může vytvořit vášnivý vztah k plyšovému zvířátku. Bere si ho do postele, na výlety, plyšák má své čestné místo u nedělního oběda... „Naše Zuzi nedá z ruky hodně pošíteného plyšového pejska Puntů. Když Puntů potřebuje vyprat, přinese si židli, sedí u pračky a čeká, až se vypere. Jakmile se pračka začne rychle otáčet, strašně se o něj bojí a nabádá mě, abych ji zastavila,“ píše maminka Eliška v jedné internetové diskuzi.

Může, a nemusí

„Moje děti si takhle úzkou vazbu k žádnému plyšovému zvířátku nevytvořily. Když jsem se nedávno ptala svého sedmiletého Vojty, jakého on má nejoblíbenějšího plyšáka, odpověděl mi, že žádného, protože nechce, aby některý z nich byl naštvaný,“ říká maminka Monika a dodává, že u nich je stejně ze všech plyšáků neplyšovější živá dlouhosrstá kočka Viky...

Čím to je, že si některé děti vytvoří vztah k jednomu konkrétnímu plyšákovu a některé děti nikoliv? Podle psychologičky Tamary Cenkové tady neplatí žádné pravidlo. Ale zajímavé je, že svou roli v tom mohou sehrát právě domácí zvířata. Pokud je děti mají, nemívají až takovou potřebu plyšáka.

Proč jsou tak důležití?

„Když se máme o tomto tématu bavit, musím si nejdřív vzpomenout na jednu studii, kterou dělali asi před padesáti lety. Když se narodilo medvídek, tak ho vědci odebrali od matky a zkoušeli, co je pro něj důležité. Udělali dvě náhradní umělé medvědice. Jedné teklo mléko, ale byla studená – umělohmotná, bez chlupů. Druhá byla plyšová, měkounká, ale bez mléka. Vědci zjistili, že medvídek dalo přednost teplé náruči plyšové medvědice před mlékem,“ říká PhDr. Tamara Cenková a pokračuje: „Stejně je tomu u nás lidí. Co potřebujeme, když máme jakoukoliv emoční krizi? Aby nás někdo objal. Pokud není maminka nablízku, kdo obejmě děťátko? Kdo mu poskytne teplou náruč? Přece plyšák. Je měkký a dává dítěti pocit bezpečí. Plyšák je symbolem hebké, jemné náruče matky. A nezáleží na tom, jak moc je dítě na maminku fixované.“

Ztráta je trauma

S plyšovými mazlíčky může být hned dvojitý problém. Časem mohou být dost nehygieničtí a pak, a to je horší, hrozí jejich ztráta. Ta může mrněti zasadit velkou ránu. „Když rodiče vystopují – to by pro ně neměl být problém – k jakému plyšákovu jejich potomek nejvíce přilnul, tak bych vřele doporučovala, pokud je to možné, koupit jeho dvojníka, tedy úplně stejného plyšáka, a schovat ho ve skříni pro případ, že by se ten první ztratil,“ radí psychologička Tamara Cenková. Pokud rodiče nechají plyšového kamaráda třeba na dovolené v Tunisu, mohou svému dítěti říct, že med'á jel napřed a čeká doma. I když dítě tuhle náhražku prokoukne, rychle si k ní vytvoří obdobný vztah jako k originálu.

K hygieně...

Kouzlo plyšáka je také v jeho nezaměnitelné vůni. Pokud ho příliš důkladně vyperete, může dané kouzlo ztratit. Nestyďte se za to, že plyšák vašeho dítěte je umolousaný a celý olysalý. Právě takového ho má dítě rádo. Patří do jeho světa a znamená pro něj to, čemu důvěřuje.

Kdy plyšák pomáhá?

Večer při usínání, při vypjatých situacích, při pobytu v nemocnici, v neznámém prostředí... Například když rodiče zapomenou vzít plyšáka s sebou na dovolenou, může to v dítěti vyvolávat úzkost. Pokud děti hodně pláčou – třeba právě při pobytu v nemocnici – doporučuje doktorka Cenková, aby maminky navlékly na oblíbeného plyšáka svoje tričko. Děti ucítí nejen jeho měkkost a vůni, ale současně i svou maminku. Chlupáč může také pomoci v případě, kdy rodiče vidí, že se jejich dítě trápí, a nevědí proč. Vezmou si plyšáka k sobě a zahrají s ním takové divadélko: prostřednictvím plyšáka, změněným hlasem, se s dítětem baví. Dítě ví, že mluví maminka, ale současně „komunikuje“ s plyšákem. Tak mohou rodiče rozkrýt dušičku dítěte a zjistit, co ho trápí.

Jestliže rodiče zjistí, že se jejich děťátko s plyšákem mazlí příliš, měli by zbystřit. Možná mu schází osobní kontakt s tátou a mámou, jejich hlazení... a vynahrazuje si to tímto způsobem. Pokud někdo namítne, že hlazení rovná se rozmazlování, šeredně se mýlí. Dotyků není nikdy dost.

Nikdy nejsme velcí

Co když babička řekne vnučce, která chce, aby ji do školky doprovodil její hrošík, že už je na plyšáka velká? Není to dobře. Vnučka z toho může mít trauma typu: „babička nemá ráda moje plyšáky, tudíž ani mě.“

„Na plyšáky nejsme nikdy velcí. Sama mám u postele plyšovou opici obřích rozměrů. Když tam nemám svého drahého, položím si na postel její velkou tlapu. Ano, jsem infantilní. A proč ne? Neměli bychom se plyšáků vzdávat. Díky nim v nás zůstává kus dětství. A když v nás zůstává kus dětství, snáze se vžijeme do svých dětí a lépe je pochopíme,“ vysvětluje psychologka Tamara Cenková a dodává: „Proč rodiče nebo prarodiče dávají dětem plyšáka? Aby jim připomínal dárce. Tedy toho, koho má dítě rádo. A když se děti plyšáka dotýkají, je to jako by se dotýkaly toho, kdo je obdaroval.“

.....

Mirakulinizace

O co ve stručnosti jde? Ovoce připomínající zralé kávové bobulky obsahují glykoprotein Miraculin. Ten při kontaktu s chuťovými pohárky mění naše vnímání kyselých a trpkých chutí a obrací je ve sladké. Přesný mechanismus není znám, ale vypadá to, že změní senzitivitu sladkých receptorů, které jako omámené „spínají“ i na kyseliny. Zjednodušeně tak dojde k výpadku kyselé chuti – vnímáme pak jen sladkou, slanou a hořkou chuť.

Zázračná party

Praktické využití tento objev ze 70. let zatím nenašel. O miraculinu se sice uvažovalo jako o náhradním sladidlu, sám o sobě ale není sladký vůbec, vždy je potřeba přítomnost kyselin. Navíc se docela blbě syntetizuje. Co nám tedy bude?

Přece na hraní! Už první experimentátoři s miracle fruit poznali jeho psychedelické účinky na vnímání chutí různých potravin. Ono se to zprvu nezdá, ale stačí výpadek jediné složky chuťového spektra a věci začínají chutnat jinak... ;)

Se zásobičkou bobulek nebo jejich extraktem v tabletkách si tak můžete pozvat svoje známé a vyblbnout se do sytosti. S miraculinem na jazyku budete na několik desítek minut zbaveni jakéhokoliv pocitu kyselosti! Jedná se výhradně o účinky chuťové, vnímání charakterových vad zůstane pochopitelně nezměněno... ;)

Na vlastní pohárky

Svou malou party jsem pojal v experimentátorském duchu a na talířek jsem si nandal několik jednoduchých a snad i trochu zrádných vzorečků. Pak už jen stačilo pocumlat v puse tabletku.

Účinek miraculinu prý naskakuje okamžitě a trvá jednu až dvě hodiny. Tabletka nebyla na pocumlání nijak extra chutná. Nic mi v puse nešumělo, nic mě nepálilo ani jsem necítil nic sladkého. Skoro jako vobyčejné vitamínové pilule. Zabrало to vůbec?

Musel jsem se přesvědčit a tak jsem si hnedle loknul Coca-Coly. BANG! Nesnesitelně sladká odpornost, nebýt bublinek nedalo by se to snad vůbec pít. Moje pohárky byly tedy úspěšně ošáleny, vrhnul jsem se na degustaci! ;)

Jednotlivé kousky jsem bral docela svižně za sebou. Zapíjel jsem je chuťově stále neutrální vodou

Tady jsou mé poznámky k jednotlivým soustům:

ředkvička – je ředkvička, pálí i chutná stejně
rajče – šok! přeslazená maraschino třešnička si dala rande s hráškem! vůbec nechápu, chuťová kompozice obyčejného rajčete skoro v troskách
paprika – opět zmutovaný, chrumkavý a sladký hrášek, k nepoznání
česnek = hodně blbej nápad, divoká, cukrová ohavnost
cibule – statečně sekunduje česneku, podobná cibuli s medem proti kašli
řapíkatý celer – nuda! je to opět celer ;)
grep – je geniální, sladký jako džem, bez šklebení a přitom stále chutná jako grep
citron – chutná jako základ do ledového čaje, na mé poměry nevídaný zážitek!!! oloupal jsem si ho jako mandarinku a celý po dílkách zbaštil
kysané zelí – přeslazené a ne zrovna příjemné, až z toho křiví i cuketčí tlamice ;)
křen – hryže do nozder bez oslabení, získal ale zajímavé „květinkové“ kvality, které v něm jinak necítím, jeden z nejlepších chuťových zážitků
dijonská hořčice – poznámka na papírku: neskutečný hnus – výpadek kyseliny odhalil odpornou chemickou dochuť, která je normálně maskována; poučné!
tabasco – rajatová omáčka s přebytkem tabasca a cukru, šílený zážitek!
omáčka z uzených habaneros – sladké, patro drásající cosi...
olivový olej – naprosto beze změny, včetně klasického kousnutí do krku
červený vinný ocet – imbecilně sladký kousající cukr, vypil bych ho ale klidně bez potíží dvě deci ;)
špek – taky špek! ;)
plísňový sýr – ke konci vyčerpávající degustace jsem ho odhadl jako beze změny, ale dvakrát jistý jsem si nebyl...
čokoláda Lindt 75% – sladký blivajz podobný čokoládě na pečení, výpadek acidity změnil nejen sladkost, ale změnil i vnímání textury čokošky!
káva – překvapivě bez dramatických změn, chuťový profil měl ale nauváženě sestříhanou aciditu

Jak vidíte, ne vždy byl efekt miraculinu předvídatelný a ne vždy příjemný. Pro mě osobně pokusná degustace potvrdila to, jak jsou všechny základní chuťové složky (slaná, sladká, kyselá, hořká, umami) důležité. Kyselou chuť sami o sobě nevnímáme jako příjemnou, u většiny vzorků však její výpadek vedl k plochým chuťovým projevům nebo k vyloženému ústnímu diskomfortu... ;)

Někteří pokusátoři s miraculinem zažili komplexní chuťové výměny. Podle mě jim k tomu ale hodně napomohla představivost. Já jsem většinu vzorků vnímal spíše jako chuťově zmrzačenou, nefunkční. Miraculin opravdu změní jen vnímání kyselých/sladkých komponenty, rozhodující podíl chuti, který vnímáme nosem většinou neovlivní. Zážitek s hořčicí ale vyznívá spíše naopak – tam přítomnost kyseliny vyloženě maskovala nepříjemnou dochuť.

Zkušenost to ovšem byla zároveň ohromující i zneklidňující. Po skončení ochutnávky jsem se už už nemohl dočkat, až účinky miraculinu vyprchají. Po dlouhých dvou hodinách jsem si úplně vydechl! Ocet byl zase ocet, po citrónu jsem se uctivě šklebil a rajče znovu chutnalo tak jak má. Člověk zkrátka někdy nepozná, že něco cenného má, dokud to neztratí. Kyselá nad zlato! ;)

Světový vědecký objev

Je obecně známo že odlišně nabyté ionty se přitahují tj. kladný a záporný.
Ale věda přišla na nový objev a to že se vzácně vyskytuje jev,
kdy se přitahují i stejně nabyté ionty, tj. kladný a kladný,
nebo záporný a záporný. Které se za normálních okolností odpuzují.
Tento objev byl pojmenován jako: Homosexualita iontů.